

3-2-2000

457

ΑΝΑΦΟΡΑ

0

Αεζυφύλακας Ανώνυμος ΜΑΡΤΙΝΗΣ του Κων/νου (244751)

ΠΡΟΣ

Το Δευτεροβάθμιο Παιδαρχικό Συμβούλιο Ανδ/νώντων -
Αρχ/κων - Αεζ/κων Θεσ/νίκης.

(Σε εξέδρα της από 26-1-2000 κλήσης.)

Σας αναφέρω ότι, στα πλαίσια του άρθρου 40
παράγρ. 1 περίπτ. α, προτείνω την εξέταση των τρι-
ών παρακάτω φαρτύρων υπέρβασης μου, παραδέ-
τοντας και τα ερωτήματα στα οποία επιθυμώ να
εξετασθούν.

Α. Α/Α' κ. Δημήτριος ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗΣ, Διοικητής του
Α.Τ. Βόλου. ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1. Γιατί τρέφει προσωπική εχθρότητα εναντίον μου,
την οποία μάλλον εκδήλωσε ποικιλοτρόπως έχε-
δόν από της αναλήψεως της Διοίκησης του Α.Τ.
Βόλου, χωρίς καν να γνωριστόμαστε ως τότε; Πως
δικαιολογείται αυτή;
2. Γιατί αφού ως τις 9-4-1999 (έχει βεβαίωση του
Α.Τ. Βόλου από 7-5-1999) δεν μου όφειλε καμία
υπερβία ανάπαυσης, μου χορήγησε μία στις 10
και μία στις 12-4-1999;
3. Μήπως το έκανε για να αβάνει τις όποιες Δικαι-
ολογημένες ανειδίκευτες σου, στην μη ορθολογική,
δίκαιη και αντικειμενική κατανομή των υπηρεσιών
του Πάσχα (κατά την εκτίμησή μου), ή αλλιώς στην
αδικαιολόγητη, προκλητική και μεροληπτική αντι-
μετώπιση μου έναντι άλλων αεζυφικών;
(Έχοντας Σχετικά Υπόψη μου (Ε.β.υ) το Π.Α. 141/91
άρθρο 25 παράγρ. 1 περίπτ. γ)
4. Γιατί δεν μου χορήγησε τη μία στις 11-4-1999 (Πά-

6χα) αφού ως τότε όλες τις αρχίες του 1999 όπως και το Πάγχα του 1998 εργαζόταν; Αυτό θα ήταν παράνομο, ατεκμηρίωτο, άδικο και ανήθικο; (Ε.ε.υ. "..." Εδώ θα πρέπει να επισημωθεί ότι σύμφωνα με το βιβλιόδιο διοικητικής χρησιμότητας σε κάθε απόφαση του διοικητή θα πρέπει να συνυπάρχουν τα παρακάτω τέσσερα χαρακτηριστικά: Νομιμότητα, Τεκμηρίωση, Αικαισιότητα και Ηθική. Αετ. Υπ/ντίης Γρηγόριος ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ).

5. Γιατί στις 9-4-1999/19,15' απέριψε τα παράνομά του για τις διαταχθείσες υπηρεσίες, τα οποία επέφρονταν αφέσως εναντίον του; (Ε.ε.υ. Π.Α. 141/91 άρθρο 46 παράγρ. 7 περίπτ. γ του δευτέρου εδαφίου και παράγρ. 11. Π.Α. 22/96 άρθρο 2).
6. Γιατί δεν τα υπέβαλλε στην Α.Δ. Μαγνησίας αναφέροντας τα γεγονότα που τα προκάλεσαν;
7. Γιατί δεν δέχτηκε την πρότασή του να γίνει αλλαγή της υπηρεσίας του 14-22 στις 11-4-1999 με αυτή του Αετ. κ. ΚΟΣΚΙΝΑ 22-06 στις 10 προς 11-4-1999; Εξάλλου ο ίδιος δεν είχε ζητήσει στο επί τοιχο επιβίωμα να εργασθεί το Πάγχα 14-22;
8. Γιατί ενώ για μένα δεν ήταν εφικτή η ανωτέρω αλλαγή υπηρεσίας εξαιτίας του ότι ήδη είχαν ανακοινωθεί όπως του είχε δηλώσει (244751/6/9-α από 13-4-1999 αναφορά του προς την Α.Δ. Μαγνησίας), κατόπιν πρόέβλεπε στην αλλαγή των υπηρεσιών των Αετ. κ.κ. ΠΟΔΑΡΑ και ΚΟΣΚΙΝΑ, όπως διαπίστωση των επομένων 10-4-1999; (Ε.ε.υ. Π.Α. 22/96 άρθρο 12 παράγρ. 2, 16 και 24).
9. Γνώριζε την 10-4-1999 τις διατάξεις του Π.Α. 584/85 άρθρο 39, τις οποίες βιβλιονεύει για την εφαρμογή του η 6023/23/35-2ε από 8-10-1996 από-

φραση - διαταγή του κ. Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. (Σχετικά: Γ),
 όπως και η 6023/23/34-α από 11-10-1996 διατα-
 γή της Α.Δ. Μαγνησίας, αλλά και τις Διατάξεις του
 Π.Δ. 141/91 άρθρο 45 παράγρ. 1 περίπτ. γ, σε σχέση
 με τα παράνομά μου (για την μη εφαρμογή των προ-
 υφυφένων), που ετρέφονταν αμέσως εναντίον του και
απέριψε για δεύτερη φορά;
 (Ε.ε.υ. Π.Δ. 141/91 άρθρο 46 παράγρ. 7 περίπτ. γ και πα-
 ράγρ. 11).

10. Ενέργησε "αυτοχεδιάζοντας" έναντι των ανωτέρω
 με προσωπική του πρωτοβουλία και ευθύνη, ή μήπως
 καθ' υπόδειξη και ανοχή της Α.Δ. Μαγνησίας;
 (Ε.ε.υ. Π.Δ. 22/96 άρθρο 1 παράγρ. 4, άρθρο 2, άρθρο
 10 παράγρ. 1 περίπτ. δ).

11. Μήπως πιεζέει από εσφαλμένη ερμηνεία των ανω-
 τέρω διαταγών, πως αυτές υποχρεώνουν τους αι-
 τοδότες αξιωματικούς να ζητούν σχετική άδεια
 από τους προϊστάμενούς τους για κάθε αιφοδία,
 όταν αυτή πρέπει πρώτ' απ' όλα "να είναι προϊόν
 επιθυμίας του αιτοδότη" και "την οποία πρέπει
 να ενθαρρύνουν και διευκολύνουν οι προϊστάμενοι
 των υπηρεσιών";

(Ε.ε.υ. 6023/23/37-ιδ από 2-5-1997 και 6023/23/
 37-κ από 10-3-1999 παράγρ. 5 και 7 τουλάχιστον,
 διαταγές - έγγραφα της Αε. Δ. Λάρισα. Η τελευταία
 πράξη, έχοντας μάλλον όπως φάνηκε δεν ανακοι-
 νώθηκε στο προσωπικό, καθώς είχα ως τακτικός
 αιφοδός να ήμουν ο πρώτος που θα δήλωνε ευ-
 μετοχή. Π.Δ. 22/96 άρθρο 1 παράγρ. 4, άρθρο 2, άρθρο
 10 παράγρ. 1 περίπτ. δ).

12. Αν πιεζέει κάτι τέτοιο, τότε γιατί στις 17-10-1997
 που αιφοδέησα και πάλι χωρίς την άδειά του (όπως

και όλες τις προηγούμενες φορές χωρίς την άδεια κανενός), εφάρμοσε απόλυτα τις διατάξεις του Π.Δ. 584/85 άρθρο 39 και των παραπάνω διατάξεων, χωρίς να ζητήσει τον πειδαρχικό του έλεγχο παρότι ήδη ίχθυαν; Πότε τέλος πάντων έπραξε εύννοπα;

13. Είχε ενημερώσει την Α.Δ. Μαγνησίας για την πρόθεσή του να την προσέλαω την 11-4-1999 (Πάροχα) για την εκτέλεση της υπηρεσίας του 14-22, όπως τον ενημέρωσα έγκαιρα στις 9-4-1999/19.15, αλλά κι όταν τον ενημέρωσε φαντάζομαι ως όφειλε ο Ανδ. κ. ΛΥΤΡΑΣ στις 10-4-1999 για την αναχώρησή του από το Βόλο προς το Λουτρό Ελλάδας, αφού η πρόθεσή του αυτή συνιστούσε πέραν του πειδαρχικού και ποινικό παράπτωμα; (Ε.ε.υ. Π.Δ. 22/96 άρθρο 11 παράγρ. 1 περίπτ. 3).
14. Ποιες ενέργειες έκανε ως όφειλε για την πρόληψη ή αποτροπή των δυσμενών εξελίξεων και της σοβαρής υπηρεσιακής ανωμαλίας που δημιουργούνταν από την προκλητική απόρριψη των παραπόνων του στις 9-4-1999 σε σχέση με τη διαταγή των υπηρεσιών, όπως και στις 10-4-1999 για τις υποχρεώσεις του κυρίως έναντι της αφοσίωσης του και που επέφονταν αμέσως εναντίον του;
15. Πιστεύει πως όταν η πρόληψη της παραβατικότητας ή της εγκληματικότητας, από τους εκάστοτε προϊστάμενους της Ε.Μ.Α.Σ, είναι εντελώς αδύνατη (και μάλιστα από πρόθεσή ή δόλο) για τους ίδιους τους προϊστάμενους τους, αυτοί μπορούν να εγγυηθούν την πρόληψη της κοινωνικής παραβατικότητας ή εγκληματικότητας;
16. Γιατί δεν προώθησε ή δεν έδωσε τις κατάλληλες

οδηγίες για την νόμιμη διευθέτωση της από 16-4-1999 / 17, 10' αναφοράς μου, για την οποία μάλλον ούτε καν είχε ενημερώσει τον αναπληρωτή του Α/Α' κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ ως όφειτε νομίμως (Ε.ε.υ. Ν. 2690 της 5/9-3-1999 άρθρα 2, 12, 21 (σε σχέση και με την παράγρ. 1 περίπτ. β της 244751/6/6-γ από 17-4-1999 διαταγής της Α.Δ. Μαγνησίας - Π.Δ. 22/96 άρθρο 33 παράγρ. 3), 24, 25, 26, 27. Π.Δ. 22/96 άρθρο 11 παράγρ. 1 περίπτ. γ).

17. Γιατί δεν κίνησε την προβλεπόμενη διαδικασία διενέργειας Ε.Δ.Ε. σαν συνέπεια της 244751/12/6 από 13-11-1998 αναφοράς μου; Ποση αξία έχει η ζωή ενός παιδιού;

(Ε.ε.υ. Αστυνομική Επιδείξη Μαρτίου 1999 σελ. 145-146 "Αστυνομικά μετάλλα - Αστυνομικός Στανρός", Αστυν. Επιδ. Απριλίου 1999 σελ. 214 "Προτάσεις απονομής")

18. Έχει διαφορετική άποψη από αυτή του άρθρου 21 παράγρ. 1 του Συντάγματος, ή κάποιο άλλο λόγο που να δικαιολογεί την έντονη δυσφορία του για την υπηρεσιακή μου εξυπηρέτηση;

19. Τι μπορεί να προτείνει ο ίδιος πέρα απ' αυτό που κάνω ως τώρα, δηλαδή να τον ενημερώνω για το εβδομαδιαίο πρόγραμμα των υπηρεσιών της συζύγου μου, ώστε στα πλαίσια του Π.Δ. 141/91 άρθρο 25 παράγρ. 1 περίπτ. γ, να προσαρμόζει τις υπηρεσίες μου αναλόγως; Μήπως επιθυμεί κάποιου είδους συνάλλαξη - αντάλλαγμα, όπως π.χ. τη βιωτή μου;

20. Τι επιρραίνει η συνεχής διάθεσή μου σε υπηρεσία πεδίου περιπολίας, κάτι που δεν συμβαίνει με κανέναν άλλο αστυνομικό του Α.Τ. Βόλου για τόσο διάστημα, ενώ αντιθέτως "πείκοι" δεν έχουν διατε-

δει ποσέ;

21. Ποια η γνώμη του για την υδρική τάξη στην ΕΛ.ΑΕ, μετά κι από την άρνηση-επιφύλαξη 7 αστυνομικών να συνεργασθούν μαζί του την 27-1-2000 ενώπιον του Α/Β' κ. ΤΑΜΒΑΚΗ; Μάλιστα το θέμα ανακινήθηκε από συνάδελφο με τον οποίο δεν διαφέρει να έχω συνεργασθεί στο παρελθόν! Θεωρεί άσχετο το γεγονός αυτό, από τις ενζητήσεις που τους έχουν διευκολυνήσει είτε από προσωπική ^{των} εκτίμηση ήτε από λανθασμένη ή εσκεμμένα λανθασμένη πληροφόρηση που έχουν για τα γεγονότα, λόγω της άγνοιας των πραγματικών συνθηκών και ατζιών, αλλά κι από τον όλο χειρισμό της πειθαρχικής του υπόθεσης και την καθυστέρηση της τελικής της διεκδίκησης, η οποία τους καθιστά επιφυλακτικούς απέναντί του, όντας τιμωρημένος με την ποινή της ΑΠΟΤΑΞΗΣ από την 1-11-1999 κι από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο;

Β. Αστυν. Δ/ντής κ. Κων/νος ΣΑΡΡΗΣ, της Α.Δ. Μαγνησίας.
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1. Γνώριζε την 15-4-1999 τις διατάξεις του Π.Δ. 141/91 άρθρο 46 παράγγρ. 1, 7 περίπτ. γ, και Παράγγρ. 11.
2. Αν ναι, πως δικαιολογείται τουλάχιστον η ανοχή στις ενέργειες του Α/Α' κ. ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗ, αφού στην παράγγρ. 3 της 244751/6/9-α από 13-4-1999 αναφορά του προς την Α.Δ. Μαγνησίας, οφολογεί σαφέστατα τις αντιθέσεις προς τα ανωτέρω ενέργειές του; (Ε.ε.υ. Π.Δ. 161/88 άρθρο 33 παράγγρ. 1 περίπτ. 2. Π.Δ. 22/96 άρθρο 1 παράγγρ. 2, άρθρο 2, άρθρο 9 παράγγρ. 1 περίπτ. 6, 6α, άρθρο 21).
3. Γνώριζε την 15-4-1999 τις διατάξεις του Π.Δ. 534/85 άρθρο 39 όπως και τη σχετική 6023/23/37-κ από

10-3-1999 Διαταγή της Α.Δ. Λαρίδας;

4. Αν ναι, πώς δικαιολογείται τουλάχιστον η ανοχή του στις ενέργειες του Α/Α' κ. ΑΠΑΜΑΝΙΩΤΗ, αφού στην παράγρ. 4 εδάφιο τρίτο της 244751/6/9-α από 13-4-1999 αναφορά του προς την Α.Δ. Μαγνησίας, οφολογεί εσφάεζατα τις πράξεις ως προς τα ανωτέρω ενέργειές του; (Ε.ε.υ. Π.Δ. 161/88 άρθρο 33 παράγρ. 1 περίπτ. δ. Π.Δ. 22/96 άρθρο 1 παράγρ. 2, άρθρο 2, άρθρο 9 παράγρ. 1 περίπτ. ι, ια, άρθρο 21).

5. Στις παραγρ. 3 και 4 της ίδιας αναφοράς του ο Α/Α' κ. ΑΠΑΜΑΝΙΩΤΗΣ αναφέρει αντιστασιακά: "Εδύλωσε στον υπογράφωντα, ότι δεν θα εκτελέσει την διαταχθείσα υπηρεσία της Κυριακής και ότι έπρεπε να ληφθεί μέριμνα για την αντικατάστασή του" (9-4-1999), "Αυτός ρητά εδύλωσε: Εντάξει κάνετε ότι νομίζετε εγώ δεν θα προσέλθω για ανάληψη υπηρεσίας την Κυριακή. Να φροντίξετε για την αντικατάστασή μου" (10-4-1999).

(Είχε βεβαιώσει συνταγή απόλυτα για τις προδέξεις του, οι οποίες γνώριζε ή τουλάχιστον όφειλε να γνωρίζει ότι συνιστούσαν πειδαρχικό ή και ποινικό παράπτωμα, το οποίο πάρα πολύ καλά θα μπορούσε να αποφευχθεί άμεσα με την αλλαγή της υπηρεσίας του της Κυριακής του Πάσχα, αναφέροντας αν επιθυμούσε τη ευπεριφορά του αρροδίως για τα προβλεπόμενα). Πώς δικαιολογείται τουλάχιστον η ανοχή στην εσβαρότητα παράδειψης και εμφαντικά καθυστερημένη αναφορά του Α/Α' κ. ΑΠΑΜΑΝΙΩΤΗ, που παρότι είχε βεβαιώσει από τις 9 και 10-4-1999 ότι θα προσέλθω να σε εσβαρά παραπτώματα, δεν το ανέφερε άφε-

σα στην Α.Δ. Μαγνησίας, και τάλιςσα επισίωξε ή επέρρεψε ή ενήργησε πολύ προκλητικά στη διαπραγμάτευση τους, αφού ανιδέως μπορούσε άμεσα να τα αποτρέψει έστω και μόνο με την υποβολή αναφοράς ή παραπομπής μου στην Α.Δ. Μαγνησίας;
(Ε.ε.υ. Π.Δ. 22/96 άρθρο 11 παράγρ. 1 περίπτ. ζ).

6. Πόση βλάβη έχει η παραπάνω ιδιαίτερη ανυψί σου, ως παράτυπες ενέργειες του Α/Α ΚΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗ με το γεγονός ότι παλαιότερα, περί τις 20 (ή αρχότερα) - 2-1998 του ζήτησε μέσω του Υ/Α κ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, να τροποποιήσω την 244751/12/4 από 19-2-1998 αναφορά του, ώστε να αποτραπεί η πειδαρχική δίωξη του, στην οποία δ' αναγκαζόταν να προβεί η Α.Δ. Μαγνησίας, αν η αναφορά του παρέμενε όπως ήταν αρχικά;

7. Τίποτα από τα παραπάνω δεν δικαιολογούσε τις ενέργειες που προβλέπονται από το Π.Δ. 22/96 άρθρο 22, αλλά κι από το άρθρο 20 παράγρ. 2 του Συντάγματος πριν την έκδοση των 244751/6/6α και 244751/6/6β από 15-4-1999 διαταχών του, καθόσον αυτό ήταν απόλυτως απαραίτητο τόσο από την εξέταση του ενδεχομένου να προσείνει εν δέση του σε διαδεσφύτητα στην οποία προέβλεπε, όσο κι από την απόλυτη ανάγκη να εξετασθεί πριν την διαταγή του τέτρου της προσωπικής του μετακίνησης, το κατά πόσο αυτό ήταν αναγκαίο για την εξασφάλιση σφαλής διεξαγωγής των διοικητικών ερευνών ή για την προστασία του υπερελακού ευφάροντος;

(Ε.ε.υ. 244751/6/6α από 15-4-1999 διαταγή της Α.Δ. Μαγνησίας παράγρ. 4. Συνταγμα άρθρο 2 παράγρ. 1. Ν. 2690 της 5/9-3-1999 άρθρο 6).

8. Πως δικαιολογείται η διαταγή του τέτρου της προσωπικής του μετακίνησης στις 15-4-1999, όταν

η Α.Δ.Μαχνησίας Σηλαδί ο ίδιος: "οφρρεί οτι, δεν
ευνερέχει περίπτωση διείπραξης αν' αυτών άλλων
 νέων αξιοποιώνων πράξεων ή εοβαρών Πειδαρχικών
 παρατηρήσεων, ούτε να επηρεάσει την πορεία της
ανάπτυξης, (244751/6/6α από 15-4-1999 διαταγή
 της Α.Δ.Μαχνησίας παράρρ.4), αφού όταν και
 μόνο όταν ευνερέχουν αυτοί οι λόγοι προβλέπε-
 ται από το άρθρο 15 του Π.Δ. 99/96 η δυνατό-
τητα της διαταγής του τέρου αυτού (δυνατό-
 τητα άρα προηγούμενη εξέταση - ακρόαση α-
 ναλόγως με το προηγούμενο ερώτημα);

9. Στις 4-6-1998/13.00 όσο και στις 15-4-1999, γνώ-
 ριζε καλά τις διατάξεις του άρθρου 15 του Π.Δ.
 99/96 τις οποίες επικαλείτο, όπως και τις δια-
 τάξεις του Π.Δ. 582/84 άρθρο 92 παράρρ.4
 και άρθρο 91 παράρρ. 5 περίτ. δ;

10. Ποια είναι η σχέση του με τον προϊστάμενο του
 ΚΔΥ/ΥΔΤ Αντιεπαρχιακό κι ΠΛΑΚΑ, σε συνάρτηση με
 το προηγούμενο ερώτημα, την 244751/6/6γ από
 21-4-1999 διαταγή της Α.Δ.Μαχνησίας παράρρ. 3
 και την 244751/6/6ε από 22-4-1999 παράρρ. 1
 εδάφ. γ διαταγή της Α.Δ.Μαχνησίας;

11. Αφού για την άρεα του τέρου της προεπρινήστου
 μετακίνησης ήταν αρμόδιος ο κ. Αρχηγός της ΕΛ.Α.Ε.
 και όχι το Πρωτοβάθμιο Πειδαρχικό Συμβούλιο,
 γιατί η Α.Δ.Μαχνησίας δεν πρώτο έκανε κανονικά την
 από 16-4-1997/17.10 (αλλά κι από 17-4-1999) ανα-
 φορά του προς αυτόν, όπως εξάλλου εαφέεεεετα
 ζητούεα;

(Ε.Γ.Ο. Π.Δ. 141/91 άρθρο 46 παράρρ. 7 περίτ. β και γ.
 Ν 2690 της 5/9-3-1999 άρθρα 2, 21, 24, 25, 26, 27).

12. Γιατί από τις 11-4-1999 ως την 1-5-1999 (ή κι από

των 1-5-1999 ως των 30-9-1999) δεν διατάχθηκε η εφαρμογή του άρθρου 150 του Β.Δ. της 31-12-1957/20-1-1958, αλλά επιδιώχθηκαν έτσι οι εξελίξεις ώστε να είναι αναπόφευκτη η ΑΠΟΤΑΞΗ του από την Ε.Α.Σ., παράλληλα με την πρωτοφανή, ιδιότυπη και επικίνδυνη ένταξη του σε κατάσταση "κοινωνικοοικονομικής οφύρας", ώστε να εκβιαστώ από τη εξέλιξη της μεθοδολογίας του να παρουσιαστώ στην Α.Δ. Μαχυσίας;

Γ. Α/Α' κ. Ιωάννης ΤΙΜΠΛΑΛΕΞΗΣ, Διοικητής Α.Τ. Περιφέρειας Βόλου.

ΕΡΩΤΗΜΑ

Κατά τη διάρκεια της διενέργειας της εισβολής του Ε.Δ.Ε. γνώριξε κατά τις διατάξεις των :

Ξύσταρα άρθρο 2 παράγρ. 1, άρθρο 20 παράγρ. 2, Π.Δ. 22/96 άρθρο 1 παράγρ. 2 και 4, άρθρο 2, άρθρο 9 παράγρ. 1 περίπτ. Ι και Ια, άρθρο 10 παράγρ. 1 περίπτ. β, άρθρο 11 παράγρ. 1 περίπτ. γ και δ, άρθρο 12 παράγρ. 2, 16, 24, άρθρο 15, άρθρο 21, άρθρο 22, άρθρο 33 παράγρ. 3.

Π.Δ. 141/91 άρθρο (---) 25 παράγρ. 1 περίπτ. γ, άρθρο 45 παράγρ. 1 περίπτ. γ, άρθρο 46 παράγρ. 1, 7 περίπτ. β, γ, Παράγρ. 11.

Π.Δ. 584/85 άρθρο 39.

Π.Δ. 161/88 άρθρο 33 παράγρ. 1 περίπτ. δ.

Π.Δ. 582/84 άρθρο 92 παράγρ. 4, άρθρο 91 παράγρ. 5 περίπτ. δ.

Β.Δ. της 31-12-1957/20-1-1958 άρθρο 150.

Ν. 2690 της 5/9-3-1999, άρθρα 2, 6, 12, 21, 24, 25, 26, 27.

Την 6023/23/35-ΔΕ από 8-10-96 Διαταγή του κ. Αρχηγού.

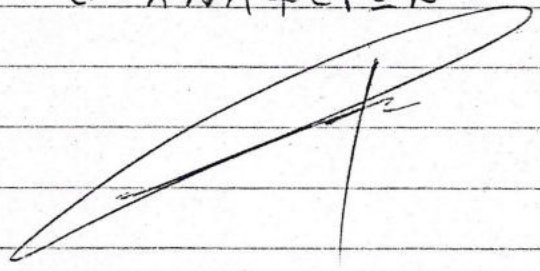
467

Τις 6023/23/37 λδ από 2-5-1997 και 6023/23/37 κ
από 10-3-1999 Διαταγές της Α.Δ. Λάρισας. Τις
6023/23/34 α από 11-10-1996, 244751/6/6α από
15-4-1999, 244751/6/6 γ από 21-4-1999 και
244751/6/6 ε από 22-4-1999 Διαταγές της Α.Δ.
Μαγνησίας;

- ΕΠΙΘΥΜΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥΣ.

Βόλος 3-2-2000

Ο ΑΝΑΦΕΡΟΝ

468a

ΕΚΘΕΣΗ ΕΓΧΕΙΡΙΣΗΣ

Στο Βόλο σήμερα την 3 Φεβρουαρίου 2000 ημέρα
της εβδομάδος Πέμπτη & ώρα 18.00 δε μέρα του ταξιδιού
ΚΑΚΗ Βαλέλιο ΕΧΗΡΙΘΕΜΑΝ από τον Αθίκα ΜΑΡΤΙΝΗ
Αρτώνιο οι από 3-2-2000 αναφορές του προς τον πρόεδρο
του β/βαθμίου Πηδαρχικών Συμβουλίων ^{φρεσκές} απολαύσεις από
φύλλα επιτό (7).

ΕΧΗΡΙΘΕΜΑΝ

Παραλαβών.
Ομέ

Διοικ. Εφεζ. Φράγκου ανέναντι από Σ.
6000.